

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 lutego 1975 r.

w sprawie trybu uzgadniania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji w zakresie wymagań sanitarnohigienicznych.

Na podstawie § 23 uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133) oraz w związku z art. 3 pkt 1 i 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji, przed złożeniem organowi właściwemu do wydania w tej sprawie decyzji, wymaga uzgodnienia z właściwym państwowym inspektorem sanitarnym w zakresie higieniczno-sanitarnym z uwzględnieniem zagadnień związanych z ochroną zdrowia człowieka.

2. W toku rozpatrywania wniosku lokalizacyjnego inwestycji państwowy inspektor sanitarny może żądać uzupełnienia dostarczonych materiałów w razie istotnego ich znaczenia dla zdrowia człowieka. Państwowy inspektor sanitarny wyrażając zgodę na proponowaną lokalizację określa warunki, które powinny być uwzględnione w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji.

§ 2. 1. Uzgodnienie, o którym mowa w § 1, jest pod-

stawą do uzgodnienia założeń techniczno-ekonomicznych danej inwestycji w zakresie sanitarnohigienicznym.

2. Uzgodnienie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji polega na uzyskaniu pozytywnej opinii:

- 1) właściwego państwowego inspektora sanitarnego w zakresie:
 - a) oceny wpływu projektowanej inwestycji na zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego oraz uciążliwości dla otoczenia powodowanej hałasem,
 - b) rozwiązania zagadnień gospodarki wodno-ściekowej (ujęcia wody wraz z technologią uzdatniania, sposobu odprowadzania i oczyszczania ścieków) dla obiektów projektowanych na terenach nie uzbrojonych w sieć komunalną, z wyjątkiem lokalnych urządzeń do gromadzenia ścieków, osadników gnilnych z drenażem oraz urządzeń do mechanicznego oraz chemicznego oczyszczania ścieków na terenach uzbrojonych,
 - c) zagadnień związanych z ochroną przed promieniowaniem jonizującym i nie jonizującym,

d) komunalnych wysypisk i spalarni śmieci oraz wysypisk odpadów przemysłowych w zakresie technologii,

2) rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych jednostki organizacyjnej opracowującej założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, zwanej dalej „jednostką projektowania” — w pozostałym zakresie, wydanej zgodnie z upoważnieniem udzielonym temu rzeczoznawcy przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

3. Jeżeli jednostka projektowania nie zatrudnia rzeczoznawcy, uzgodnienie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji należy do kompetencji państwowego inspektora sanitarnego,

4. Tryb i zakres opiniowania dokumentacji projektowej przez rzeczoznawców do spraw sanitarnohigienicznych określa odrębne przepisy.

§ 3. Do założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji przekazywanych rzeczoznawcy w celu zaopiniowania powinien być dołączony dokument stwierdzający uzgodnienie lokalizacji lub planów miejscowego zagospodarowania przestrzennego z właściwym państwowym inspektorem sanitarnym.

§ 4. 1. Państwowy inspektor sanitarny stopnia wojewódzkiego właściwy ze względu na siedzibę jednostki projektowania, w której działa rzeczoznawca, sprawuje nadzór nad jego pracą oraz udziela wyjaśnień i konsultacji w sprawach dotyczących opiniowanej przez niego dokumentacji.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) prowadzenie ewidencji rzeczoznawców,
- 2) prowadzenie okresowych (raz na kwartał) kontroli ich pracy oraz rocznych ocen poziomu pracy,
- 3) ocenę prawidłowości wydawanych opinii.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia powtarzających się lub bardzo istotnych uchybień, a w szczególności działania niezgodnego z kompetencjami, nieprzestrzegania obowiązujących przy opiniowaniu przepisów i wymagań sanitarnohigienicznych, państwowy inspektor sanitarny właściwy w myśl § 4 ust. 1 składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek o cofnięcie rzeczoznawcy upoważnienia.

2. Decyzję o cofnięciu rzeczoznawcy upoważnienia podejmuje Główny Inspektor Sanitarny.

§ 6. 1. Państwowy inspektor sanitarny wydaje opinię, o której mowa w § 2 ust. 2, w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania dokumentacji projektowej niezbędnej do wydania opinii.

2. W razie przedstawienia do uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie nie wystarczającym do wydania opinii, państwowy inspektor sanitarny w terminie 10 dni wzywa jednostkę projektowania do uzupełnienia brakujących danych. Jeżeli jednostka projektowania nie nadesła w ciągu 10 dni brakujących danych, państwowy inspektor sanitarny zwraca otrzymaną dokumentację.

3. Państwowy inspektor sanitarny przekazuje opinię jednostce projektowania, a w razie dokonywania uzgodnień założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji przez

właściwy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przedstawia opinię na konferencji uzgadniającej.

§ 7. 1. Jeżeli jednostka projektowania nie zgadza się z wydaną opinią, może zwrócić się o opinię do państwowego inspektora sanitarnego bezpośrednio wyższego stopnia za pośrednictwem państwowego inspektora sanitarnego uzgadniającego dokumentację.

2. W razie rozbieżności stanowisk co do warunków podanych w opinii państwowego inspektora sanitarnego na konferencji uzgadniającej, o której mowa w § 6 ust. 3, lub w trakcie dalszych uzgodnień prowadzonych przez upoważnionego przedstawiciela organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w obecności zainteresowanych stron — w sprawie spornej należy uzyskać decyzję Głównego Inspektora Sanitarnego.

§ 8. Nie podlegają uzgadnianiu założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji w częściach: instalacji technologicznych, chłodniczej, elektrycznej, gazowej, konstrukcji oraz w całości założenia techniczno-ekonomiczne nowo budowanych obiektów wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia. Uzgadnianie lokalizacji tych obiektów oraz rozwiązań projektowych zaopatrzenia w wodę i odprowadzania nieczystości należy do kompetencji terenowo właściwych państwowych inspektorów sanitarnych.

§ 9. W stosunku do inwestycji modernizacyjnych i rozbudowy, w których nie można zrealizować w pełni wymagań sanitarnohigienicznych ustanowionych dla nowo budowanych obiektów, państwowy inspektor sanitarny lub rzeczoznawca do spraw sanitarnohigienicznych może zaopiniować pozytywnie dokumentację projektową, jeżeli realizacja inwestycji poprawi istniejące warunki higieniczno-sanitarne. W razie wątpliwości rzeczoznawca występuje z wnioskiem do państwowego inspektora sanitarnego o wydanie opinii.

§ 10. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio przy uzgadnianiu dokumentacji uproszczonych (jednostadowych) oraz dokumentacji pochodzących z importu.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się przy uzgadnianiu dokumentacji typowej.

§ 11. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13 lutego 1969 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie wymagań sanitarnohigienicznych (Monitor Polski Nr 8, poz. 77),
- 2) w zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarnohigienicznych (Monitor Polski Nr 37, poz. 178).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1975 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: M. Śliwiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 lutego 1975 r. (poz. 35).

WYKAZ

inwestycji (obiektów budowlanych), których założenia techniczno-ekonomiczne nie podlegają uzgadnianiu w zakresie sanitarnohigienicznym.

1. Obiekty gospodarki rolnej:
 - 1) budynki dla zdrowych zwierząt oraz drobiu — z wyjątkiem obór dla krów mlecznych,
 - 2) budynki składowe: magazyny i stodoły z wyjątkiem magazynów środków chemicznych ochrony roślin, urządzeń służących do chemizacji, nawozów sztucznych

oraz budynków, w których przewiduje się procesy technologiczne, jak oczyszczanie, suszenie, zaprawianie, fumigowanie itp.

2. Budynki magazynowe, z wyjątkiem tych, w których przewiduje się procesy technologiczne, stałą pracę ludzi, oraz budynków przeznaczonych do przechowywania:

- 1) artykułów spożywczych, farmaceutycznych i sterylnych,
- 2) materiałów trujących, żrących i cuchnących, chemicznych środków ochrony roślin, nawozów sztucznych,
- 3) skór i surowców wtórnych.

3. Zakłady usług nieuciążliwych o zatrudnieniu do 10 osób — w budynkach wolno stojących oraz zakłady mieszczące się w budynkach o innym przeznaczeniu, a mianowicie:

- 1) zakłady krawiectwa ciężkiego, lekkiego, bieliźniarskie i dziewiarskie, szewskie, rymarskie i skórzano-galanteryjne, repasacji i cerowania,
- 2) zakłady optyczne, grawerskie, jubilerskie i zegarmistrzowskie oraz naprawy zabawek.

4. Obiekty handlu detalicznego o zatrudnieniu do 10 osób, z wyjątkiem:

- 1) sklepów i kiosków wszystkich branż spożywczych oraz sklepów i kiosków z artykułami chemicznymi,
- 2) aptek i punktów aptecznych.

5. Obiekty mieszkalne:

- 1) budynki wielorodzinne o pełnym standardzie wyposażenia, z wyjątkiem zakładów o innym przeznaczeniu mieszczących się w tych budynkach, jak np. zakładów żywienia zbiorowego, punktów opieki nad dziećmi itp.,
- 2) domy jednorodzinne, z wyjątkiem budynków zespolonych mieszkalno-inwentarskich.

6. Obiekty różne:

- 1) budynki wagowni,
- 2) wiaty (z wyjątkiem przeznaczonych do przechowywania urządzeń chemizacyjnych) i altany,
- 3) transformatorownie i rozdzielnie elektryczne,
- 4) wolno stojące garaże bez kanałów rewizyjnych i warsztatów do 6 stanowisk,
- 5) hangary sprzętu sportowego bez warsztatów,
- 6) domki campingowe,
- 7) automatyczne przepompownie ścieków,
- 8) rozdzielnie tlenu.